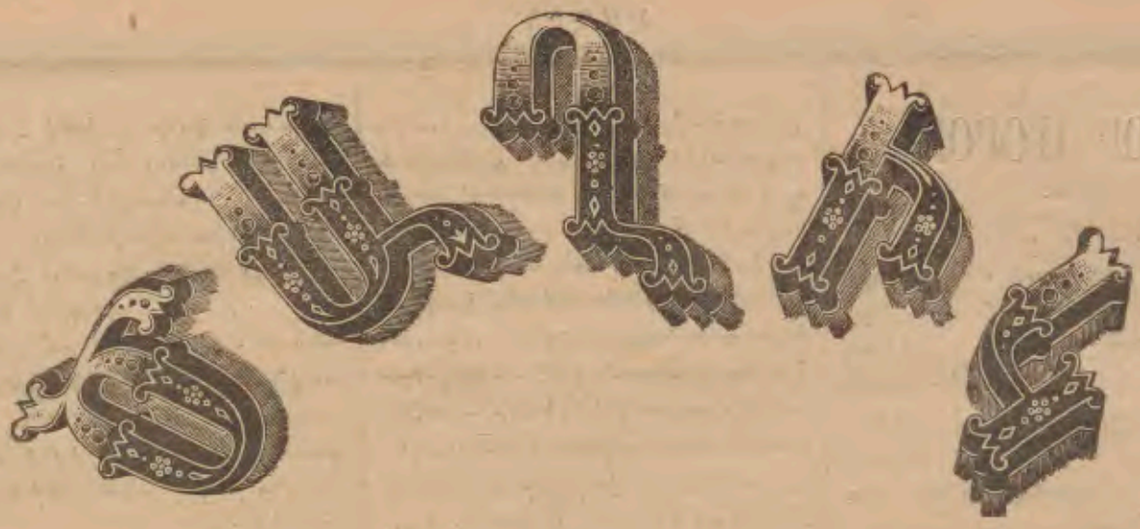

Փառատօնի տարի 2
Առաջին երեսը 5

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ

Gérant responsable
A. SAKAÏAN

ԾԱՂԻԿ շաբաթը երկու անգամ կը հրատարակուի Զօրեքշաբթի եւ Շաբաթ օրերն։
Տարեկան բաժանորդագրութեան գինն է 100 դուրուշ արծաթ, — վեցամսեայն 50. — Դաւառաց համար 110 դրշ։

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտք է ուղղել Ա. Աբտօնեաներ եւ Տիրէն Անտօն Սաքաեան, կ. Պոլիս, Պապը Ալի Ճատէսի թիւ 20։
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնք եւ չեն տրուիր։

ԹԻՒ 18 Ա. ՏԱՐԻ — ԳԻՆ 40 ՓԱՐԱ — 1887 ՓԵՏՐՎԱՐ 24 ՇԱԲԱԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ

—

ԱՆՕԳՈՒՏ ԺՈՂՈՎՆԴ

—

Պէշիկթաշի դերեզմանատան խնդրոյն նկատմամբ, քաղաքական, խառն եւ երեսփոխանական ժողովները անընդհատ գումարուեցան ամենքն ալ դունփակ։

Բայց այս ժողովներն հակառակ իւրեանց դռնփակ անուանց այն աստիճան դռնբաց էին որ նոյն ժողովոյ մէջ արտասանուած բոլոր խօսքերն՝ այսօր օրորոցի, երեխան անգամ դիտէ, բայց խնդիրն այս չէ. մեր Առատագութ եւ ամենասիրելի վեհապետին 434 տարիէ ի վեր միայն մէկ անգամուան հատար, առաջին եւ վերջին մի հրամանը, ինչպէս կը դեղուին չկատարել անմիջապէս խնդիրն այս է։

Ոսկերոտաց դերեզմաններէ փոխադրուիլը առաջինն է. թերեւս մեզ առարկեն թէ անհատական դերեզմանաց ոսկերոտիք գիտեր եւ անշուշտ Պատուարժան Հոգաբարձութիւնը միջոցներ կը խորհի կամ ձեռք առած է յիշեալ մուսուրանի բարւոք վարչութեան՝ որ կարօտ է ի վարուց։

——

Հայրենիք կըսէ թէ, վուվիչի մէջ անցեալ չաբթու ահագին թնդանօթի մը փորձերը կատարուեցան, Այս ահաւոր թնդանօթը 206 ոտքառաչափ կը կրակէ։

Կը կարծուի թէ, կըսէ, առնոր ռումբերը մինչեւ 1000 կանգուն հեռւն պիտի կարենան պարնել։

Ինչ ահագին հեռաւորութիւն . . . . ։ Հայրենիքի նկարագրած այս վիթխարի թնդանօթը ձըմեռուկի բաժլանկուճներն ալ գերազանցեց։

——

Միացեալ ընկերութեան պարահանդէսին նկատմամբ Լ. Հերըլտ ասկէ առաջ անհիմն եւ անտեղի հրատարակութիւն մը ըրած էր։ Վերջապէս Ազարեան Ճովսէվ էֆէնտի նամակաւ մը հիմնովին հերքած է Լէվընդի տիգանհաճոյ հրատարակութիւն։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

—

Ս. Փրկչեան Ազգ. Հիւանդաց նոցի մոտաւոր մատակարարութեան նկատմամբ ժամանակէ մը ի վեր աննպաստ լուրերը կը պտըտին ժողովրդեան մէջ։

Առաջարկները եղած են, այժմու արտադրած չահէն % առնուազն 15 աւելի շահաւոր. բայց մինչ այժմ պատասխան տրուած չէ այս առաջարկութեանց։

Անշուշտ ներքին պատճառները ըլլալու է յիշեալ առաջարկութեանց յետացքման զոր մենք չենք

ՄՕՐ ՄՕՐՕՋ

—

Ըստ վաղեմի սովորութեան, մենք եւս այս տարի մեծ պահքի առջի օրն, սակի մը վրայ հընդկահատի եօթը փետուր անցնելով Մօրմօրօզ մը, կամ ինչպէս կըսեն ալլք՝ խարախօնճօլոզ մը չինեցինք եւ եթէ ներելի է, բանբեր Մօրմօրօզ անուանեցինք մեր այս խարախօնճօլոզը։

— Սրդ, նոր բաներ իմանալու յոյսով, այսօր որ շաբաթ է, փետուրին մին բաչեցինք ըստ սովորութեան։ Մեծ զարմացմամբ, սակին վրայ փետուրին բացած ծակէն հատը ձայն մը առինք որ կըսէր։

«Իզմիրլեան Գեր. Մատթէոս եպիսկոպոս հեռագրաւ հրաժարեր է եպիսկոպոսի առաջնորդութենէն.. ՆՈՐ ընտրութեան մը մասնեցած ըլլալուն մեկ նշանը կը համարեն ամանք, առանց կարեւորութիւն տալու անձնական տարակարծութեանցը պատճառներուն, զի նոյն անձնական տակարծութեան պատճառներուն համար ուզած էր սակէ առաջ եպիսկոպոսի առաջնորդութիւնը.. բէսիմիսթներու կարծիք...

Կրկնաչուի (տիրկոմաթ) Պ. Փափազեանի քաղաքական տեսութիւններն, մեծ ազդեցութիւն ըրեր ըրեր են բրէնս Պիզմարքին վրայ։ սակէ զատ եւրոպիոյ բոլոր գահլիճներու մէջ, միակ լուծէլ գեղ կը համարուի արդի եւրոպական տագնապին՝ հանրածանօթ կրկնաչուին արտայայտած գաղափարներն՝ որք քառակուսի գլուխէ մը և չոհմարանաձեւ բերանէ մը կը բղխի։

կըսուի թէ, երեւելի քաղաքագէտը այս օրերս Լիմի Լուրերը պիտի երթայ։ սակայն այս լուրը անհիմն կը թուի։ սակէ զատ, պարագայից բերմամբ չը յուսացուիր որ Պ. Մարբեանին տպարանէն բացակայ գտնուի և ոչ իսկ օր մը.. սքանչելի՛ կըրկնաչուի։ Անհո՞նչ աղգասէր...

Լսեցի՞ք, Խառն Ժողովոյ՝ ընկերութեանց Նկատմամբ կազմակո՞ն կանոնագրին 18րդ. յօդուածը ինչ կը տրամադրէ.. աչուշտ լսեցիք բայց չը հասկցաք —ահա սակ նոյն յօդուածը—«Թաղերու մէջ Թաղ. Խորհրդոց իրաւասութեան ներքեւ կազմեալ մասնաւոր Ընկերութիւնք իրենց օրինական վաւերացումը կընդունին, Թաղ. Խորհրդոց ԽՈՂՈՎՈՒՐԴԻ և հաստատու կը մնին ևն»—Հիմակուընէ Թաղ. Խորհուրդը թող սկսին իրենց խոզովակներն կարդի դնել, որպէս զի տեղատարափի մը ժամանակ ընկերութեանց և ոչ մի կաթիլը չը կորսուի։

Ըստ պարագայից դուշակներու, քանի որ պաշտօնական աղբարութեանց մէջ ալ խողովակ գործածուիլ սկսաւ, սակէ վերջը օվ կը տարակուսի թէ ամեն դռներու խողովակ (Պօրս) ըլլալու ենթակայ չէ կըսեն։

Սաւանակազմ Արեւելքին գինը իջնալէ ի վեր, քիթն ու իջաւասի լաւ նշան է. այժմ այն կարգ մը Քրօնիքէօրներն գրեթէ բոլորովին աներեւոյթացան այդ թերթին մէջէն, որոնք Թեթեւսօլիկուխեան գագաթնակէտն հասած, մեզ անծանօթ դերասանուհիներ կիսատուսածացնել ըսկսան. մին տիկին Գօթէ անուն դերասանուհի մը Ռաչէլի կարգը գտեր. միւսն օրիորդ Հասելմանս մը, որիորդ Բադդիի հաւասարեց վերջապէս ո՛ր մէկն ըսեմ, ատոնք ճիտտայութիւնը վերջին աստիճան փայլեցնել սկսեր էին այդ թերթին մէջ, սակայն Ծագկի մը հոտ առին ինչ ըրին չեմ գիտեր, ադոնց ամենքն ալ ցիր և ցան եղան։

Հիմա Ձեց Ազատուածայայտնութեան Տօնը որ եթէ Հոգեգալուստէն յետոյ ալ չարունակէ, յիշեալ յայտնութիւնը վախնամ մեզ անյայտ պիտի մնայ։

Ջան մը եւս կը լսեմ Հայրենիքէն.. Ինչ.. այնպիսի գիր չէ՛ տեսած. կարելի է. բայց տեսնելու ի՞նչ հարկ, արդէն իրենց պատասխանը տուած չէ՞նչ, որուն պատճառաւ մինչ այժմ ձախողութեանց լափիւրինթի մէջ կը գտնուիմք...

Դժբախտաբար մեր բանբեր-Մօրմօրօզը լռեց, ուստի ստիպուեցանք մինչեւ գալ շաբաթ ըսպասել որ ուրիշ փետուր մը եւս բրդնելով նոր ձայներ իմանանք և իմացնենք։

ԻՄԶԱ

—

Գունատ աբաէմ բանկալթիէթի էրմէնի Գալֆոլիկ միլլէթատչըրըմըզը 150 իմզայը հավի պիր ժաղպաթայը կաթողիկոս Բաղրիր վեքիլի Ֆազիլէթլու Ասլանեան Գերապայծառա Թագոսիմ էթտիքլէրինի եաղմըշ իտիք։ Մէսելէ Ս Յակոբ խասթախանէսի միւտիւրինին ազլի իլէ, եէրինէ պիր տիկէրինին Թայլին օլունմասը Թալէպինտէն իպարէթ օլուպ, պու իսէ պէօյիւք վէլվելէյի մուճիպ օլաճաք պիր չէյ տէյի իքէն, մեսելէ կիմտիրքճէ քէսպը էհէմմիյէթ իթմէկէ պաշլատը։ Գաղըլարըն գիւիւմիւնճէ, իլը մահզէր, մուգատաէմ եինէ Բանկալթի մըքատարը վարըմըշտա օնուն հագընա իմիշ, ոօնուննտա թէսսաւիֆ պու եա, Մըքթարը Ազատալ էթմիյէրը տէյի պիր արաճիֆ գուհուր էթտիկինտէն վէ վէքիլ հաղրէթլէրի Թարաֆըննտան չիմտիյէ տէկին գաթի պիր ճէվապ ալամատըքլարընտան, եէնիտէն պիր մահզէր իմզալանմադա պաշլանմըշ։

Պիղճէ իշի պու տերէճէ ալէվ-լէնաիրմէտէն իսէ, Թարաֆէյնին պէյնինտէ պիր իթթիֆաք հու-սուլէ կէթիրիլմէսինէ չալըշըլսա, գանն էտերսէք տահա ֆայտէլի օլուր վէ Ֆաղիլէթլու Ալանեան Գերապայծառ տախի, հէր իրի Թարաֆըն խօշնուտիէթինի իլ-թիզամ էտէր սուրէթտէ պու ի-շի Թէավիյէ խաէճ կինի, գավիէն մէմուլ իտէրիզ։

Պիղճէ իմզա Թօրլամաք պէշ չէյ տիր։

ՕԴԱՃԻՆ ՊՏՈՃՏ

— Բարի լոյս բարեճաղիկ։ Դրասեղանիդ վրայ ի՞նչ կերտաես այդպէս։

— Ա՛հ, դու ես Ազմօտէ։ Ձանձրութենէս մրափել կսկսէի։ Սա մենաձայն օրամերգերը կա-դալով։

— Ի՛նչ, միթէ բոլորն ալ կա-դալու անմտութի՞նը կընես։

— Հապա ի՞նչ ընեմ, հարկա-ւոր է։

— Ցեղական Թերթերն ամեն-քըն ալ մի և նոյն լուրերը կը պա-րունակեն· ոճի տարբերութիւն կայ, այն ալ քիչ անգամ, մէկ հատը կարդալով ամենքն ալ կար-դացած կըլլաս։

— Այդ ճշմարտութիւնը ու-րիշ տպագրատան մէջ բերնէդ չը հանես, բոլոր խմբագիրներն ղբեղ կը բղբտեն, հաւատա խօսքիս···

— Ձիրա՛ն մեզ խեղճերուն քով որ գիս բղբտեն, ու չուտ կըրկ-նոյդ հագի և երթանք։

— Ո՛ւր պիտի երթանք· այ-սօր շաբաթէ չէ՞ն գիտեր, դըժ-բախտաբար Օր. Մելանեայի նը-ման Սուրբը չեմ կրնար պահել ցա-բաթը։

— Միթէ մոռցա՛ր խօստում-դ· այսօր Օդային պատյտ մը պիտի ընէինք։

— Ա՛հ իրա՛ւ է·· ո՛ւր պիտի երթանք։

— Ինչո՞ւդ պէտք, դու միշտ եկոյ··։

Ինչպէս միշտ, Ազմօտէի քը-ղանչքին լաւ մը կառչեցայ և ըս-կսանք օդին մէջ սաւառնիլ· Ծո-վուն վրայէն անցանք և ժամանա-կաւ հռչակաւոր քաղաքի մը ա-ւերակաց վրայ կառուցուած նորաշէն դիւղ մը իջանք։

— Ա՛հա բաղդալ սսոր կը-սեն սա ծերը կը տեսնա՞ս··։

— Որ ծերն Ազմօտէ։

— Սա ծերն որ սեւ շալ մը ու-նի վիզը։

— Ա՛յո տեսայ, հինօրեայ ա-միրալի մը կերպարան ունի։

— Ճիշդ այն· ահա այս էր որ դեռատի ապիկներ կը որդեդրէ կըսէի և անշուշտ վերջին որդեդ-րած աղկան տունը կերթայ, հե-տեւինք իրեն և ճամբան նկարա-դրեմ քեզ այս անձը։

— Շատ լաւ, սկսէ տեսնամ։

— Ա՛յս ծերուկին, բաղդին բերմամբն հարստացած է և գո-վելի յատկութիւն մը ի զուր բըն-տռեցին չատեր· երբէք ազգային գործերու չը խառնուիր, թէեւ փառասէր՝ բայց ստակը փառքին կը նախադասէ· հետեւաբար բա-րեգործութիւնն բառը անիմանա-լի է իրեն համար· հեղ մը չեմ դիտեր ո՞ր ազգային հանդանա-կութեան ոսկի մը նուէր տուաւ, նոյն օրը Պրուսայի մեծ գետնա-շարժը պատահեցաւ· ձրի վա-ռելու չատ կը սիրէ· երբ հիւր մը երթայ իւր տունը, ա-ռաջին խօսակցութիւնը, իւր հա-րստութեան և ունեցած գոյքե-րուն վրայ է· փոքրոգութեանը չափ մեծախօս և յետին աստի-ճան փոփոխամիտ է· եթէ ան-փոփոխ բան մը կայ այս մար-դուն վրայ, այն ալ հագած կըրկ-նոցն է որ նախկին ամիրաներուն անորոշ մէկ տիպարը կը պատկե-րէ· Ա՛հա այս կրկնոցին ձեւը ան-փոփոխ կը պահէ· ի միւս բան, ա-միրայական մթնոլորտի մէջ ապ-րիլ կուզէ միշտ։

Կնոջն մահուընէն յետոյ կալ-ուածական կնճռոտ գործեր ու-նեցաւ և երբ այս գործերն կար-գի դրաւ, անմռունչի տրիտիով մը դրաւուեցաւ մեր ամիրան և մեծ մարդարէին հետեւիլ սկը-սաւ,

(Շարունակելի)

ԳԸԹՐԻԶՄ

—

Բէսսամըն պիրի պիր տօսթու իլէ քօնուշտուղը սըրատա սէվինճ իլէ տէմիր։

— Պիլի՞ժիսին, սօն հաբաը-ղըմ Թապլօնը 30 պին ֆրանք-ա սաթարմ։

— Եապը՛ք, ալտանմըշըմ··։

— Նէ՞ սէօյլէեօրսուն։

— Էվէթ, պիր տօսթում վար տը՛ր, եալընըզ Թապլօնուղը կէօր-մէք իչին 40 պին ֆրանք վէրիր իտի։

— Եալընըզ կէօրմէ՛ք իչին մի՛ ··· կէօրտիւնմիւ· սէնաթտան ադնար աստամը·· եալընըզ կէօր-մէք իչին 40 պին ֆրանք վէրիր իտի հէ՛··։

— Էվէթ, չիւնքի անատան տօղմա քէօր տը՛ր պիչարէ։

* *

Բժշկին մէկը իւր յաճախորդ-ներէն հիւանդ մը կը դարմանէր ի վաղուց· վերջին անգամ այցե-լութեան միջոցին բազկերակը ըն-նելէ յետոյ տխրութեամբ կըսէ։

— Ալ ուրիշ ընելիք մը չը մը-նաց։

— Ո՛հ, տօրթէօր ուրեմն ալ իմ գործս լմնցաւ։։

— Ոչ պարոն· ըսել կուզեմ թէ ընդհակառակը իմ գործս լը-մնցաւ· բոլորովին ապաքինած ե՛ք։

* *

— Ուօ թահընճք , թահընը քաչա՛ վէրիւօրաուն ։

— Սէբիլ գուրուչա օլուր տուռաու ։

— Վա՛յ կլխուդ , միսը օխանի կօւտան կար , ձօ պէչէ օլմա՞զ ։ Էթին օդգասը ալթը քուրուչա վէրիւօրլար ։

— Էթմ պաչկա , թահընն պաչկա , պէօյլէ կիւնտէ էթ նէնի՞ր մի ։

— Նիչի՞ն եէմէյէճէնիմ , ուճուզ օլսունտա , նէ եաքալըմ , ճէհէննէմէ կիտէրիմ ։

* * *

Իչի ափսղկիւն , ֆաքաթ հաղըր եէյիճի տէլիքանլընըն պիրի , քեաէրինէ տէմի ։

— Աղապա , պու ադչամ գունմ դաքուտան կէչէրքէն , պաչտաքի պալըքճըտա պիր չավէլա քէֆալ վարըրսը ամա , պէօյլէ քէյֆի չէյ օլմազ · թանէսի պիր օգկա կէլիր , հէմտէ ատըլ խաս քէֆալ ։

— Պու ադչամ պէնտէ օնտան կէչմիմ իտի ։

— Է՞օյլէ իսկ նէ՞յէ պիր օգկա օլսուն ալմատըն ադապա ։

— Օղլում պէն կէօրմէմիմ , ա՛ն նէյէ ալմատըն ։

* * *

Գինեմոլին մէկը օր երբեք եկեղեցի չէր երթար , Բարեկենդանի չարաթ առաւօտուն , սատանին ոտքը կոտրելով եկեղեցի մտաւ · տաներէց քահանան բազմութեան մէջ զայն նշմարելով , խիստ զարմացաւ և յետ աւարտման եկեղեցւոյ մեր խանդին մօտենալով ըսաւ ։

— Ողջոյն օրհնած , աս ինտո՞ր եղաւ տէ եկեղեցի եկար ։

— Ցէր պապա , ասկէ ետքը ամեն առաւս պիտի գամ ։

— Ափրես · արդէն քեզի միչտ չէ՞ի ըսեր որ անգամ մը ուղղութեան ճամբան մէջ մտիրդ , չնորհք կուգայ վրադ ։

— Ա՛նոր համար չէ · · Ցէրողորմածին մէջ «Ազգիս հայոց սէրմիյէ» կուզէին , պէլքի օր մը տանին , ես ալ բաժինս առնեմ ։

* * *

Գէօյ փափազաբընատան պիրի իչկիլի ղիւատէ սէվաիկինտէն , իչի օ տէրճճէյէ վարտըրտը քի աբթըք մէչխանէլէրտէն տըշարը չըքմատա պաչլատար ։

Գէօյլիւլէր , փափազաբընըն պու հալինի կէօրէրէք գարար վէրտիւլէր քի տիկէր պիր փափազ կէթխրսինլէր , ֆաքաթ իչլէրինտէն պիրի իլքին պիր նասիհաթ էթմէյէ թէչլիֆ էտէրէք հէրքէսի թէսկինի՝ մէ քէնտիսի փափազըն պուլունտուղը մէչխանէյէ կիտիպ ուզուն ուզատըճա նասիհաթա պաչլատը իսէտէ , քեար էթմէտիկինի կէօրտիւկիւնտէ տէմի ։

— Փափազ էֆէնտի պաք սանա աչըք սէօյլէմիմ , ճէօմատաթ , պիղ պէօյլէ սէրհօչ փափազ իստէմէյիղ տէճօրլար ։

Փափազ պիրա ֆիթթուր գատէհինի տօղատուրաք իչտիքտէն ոօղրա ճէվապ վէրտի ։

— Սէնտէ կիթ օնըտրա սէօյլէքի , պէնտէ էօյլէ այըք ճէմատամը իսթէմէմ ։

* * *

Պէյ օղլունտա պիր դաղինօտա ,

— կարսո՞ն · · պու նէ՞ չարապ տըր պանա կէթիրմիչսին ։

— Լֆէնտիմ հեր կիւնքի իչտիկինիղ չարապ տըր տէյիշտիրմէտիք ,

— Նիչին պէօյլէ պուլանըք տըր · պաքսանա՞ · · ,

— Աղնամատը՛մ · · էֆէնտիմ գապահաթ պիղիմ տէյիլ · եաղմուր օլտուղը կիւնլէր , թէրքօզ սուեու չօք պուլանըք ադըեօր ,

* * *

Գարնավալըն ասն ֆճումա էրթէեի ախչամը , պալօտա ատապահլամըզ միւտիւնիւն պիրի , պիրազ ալքուսըն քէտիրմէք իւզրէ օթէյլին պիրինէ կիտէր եաթար ։

Ուեանտարընատա , եիւղիւնիւ եըքանմաք իչին սու պուլամաճաղընատան կարսոնու չաղըրըր ։

— Նէ՞ խատերսինիղ էֆէնտիմ ,

— Եըքանմաք իչին սու կէթիր ։

Պաշ իւսթիւնէ տէյէրէք կարսոն խսթէնիլէն սույը կէթխրիր , ֆաքաթ սու գայէթ պուլանըք վէ իչինտէ տախի պիր թազըմ չէօփլէր պուլունտուղընատան պիղիմ միւսիւ պաչլար տիւչիւնմէկէ · կարսոն չըքարըքտան սօրար ։

— Միւսիւ , պաչկա պիր չէյ խատէ՞րմիսինիղ ։

— Լվէթ , ճէվապ վէրտի , կէթիրտիկինիղ սուեը երքամաք իչին , պիրազ սու կէթխրին ։

* * *

Քահանային մէկը , առջի օրն իւր ծուխերէն ադքատ կնոջ մը կը հարցնէր ։

— Օրհնած , պահք կը բռնես կոր ։

— Մեծ պապին առջի օրը չը բռնեցր ամա , իւրինճի օրը ծօմ էի ։

— Հասկցայ , առջի օրուան մեղքդ քաւելու համար · աղէկ ես ըրեր հավրում ։

— Ախ տէրպապա , ուտելիք չունէի եօխսա , ծօմ պռնելը ո՞ւն մաքէն կանցնէր քի ։

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

—

Հպարտութիւն.—Հպարտ անձինք՝ երբ բարձր պաշտօնի մը հասնին , կը նմանին բարձրաբերձ չէնքի մը գագաթը եղող անձանց , որք ամէն ինչ փոքր կը տեսանեն և ամբարտաւանութեամբ կը փոքրացնեն ։

Փորձաքար.—Մարդիկ փորձաքար մ'ունին ամէն բանէ առաջ , որով զանազանեն ոսկին ։

մար, իսկ ոսկին ինքն իսկ վոր-ձաքար մ'է գմարդ քննելու հա-մար։

Թերութիւն,—եթէ մարդիկ ի-րենց թերութիւնները ծածկելու համար տարած ինամքնուն չափ անոնց յաղթելու աշխատէին, ա-ւելի դիւրութեամբ կազատէին անոնցմէ։

Ագահութիւն,—Ագահը կը հա-րստանայ ալքատ ձեւանալով։

Շռայլը կ'ալքատանայ հա-րուստ ձեւանալով։

Շռայլը իւր ժառանգորդները կը զրկէ, իսկ ագահը իւր անձը։

Կըսեն թէ ագահ մը իւր գան-ձը գողերէն պաշտպանելու և պահապան չունի մը սննդեան ծախուց չնեղանալու համար, ինքզինքը վարժեցուցած էր չան մը պէս հալելու։

Խօսակցութեան արհեստը մի միայն ըստ պատշաճի լաւ խօսքեր ըսելու մէջ չկայանար, այլ նաեւ գէշը ըսելու միջոցին զգուշանա-լէ, որ քան զառաջինն դժուար է

——

Գիտցիր, Ծօֆի, կըսէր յիմար տարփածու մը իւր հոմանուոյն, որ երթ ու գիս թաղով ուրիշի մը հետ կենակցիս, ինքզինքս պիտի սպաննեմ։

— Լաւ, կոմիկ, քու անկեղծ սիրոյդ այս անտարակուսելի փոր-ձը տուած վայրկեանէդ կը խօս-տանամ որ գիս իրապէս սիրած ըլալուդ պիտի հաւատամ։

ՆԱԻԱՎԱՐՆ ՈՒ ՓԻԼԻՍՈՓԱՆ

Փիլիսոփային մէկը մակոյկ մը կը մտնէ նոր աշխարհի մէկ գէտն անցնելու համար։

Կէս ճամբան նաւավարին կը հարցնէ, —Թուաբանութիւն գի-տե՞ս, Գ. Նաւավար։

— Թուաբանութի՞ւն, ոչ, աէր իմ, կը պատասխանէ։

— Շատ կը ցաւիմ, կը յարէ փիլիսոփան, գի կէնացդ մի քա-ղորդը կորսնցուցած կը համար-ուի։

Մի քանի րոպէ վերջը, նորէն կը հարցնէ։

— Ձափաբերութիւն ուսա՞ծ ես։

—Ոչ։

— Լաւ, ուրեմն, կը յաւելու փիլիսոփան, կէնացդ մի ալ քա-ղորդն ալ կորուսած կը սեպուիս։

Նոյն րոպէին մակոյկը գետին մէջ ընկղմած հին ծառի մը կը բաղխէ, և մակոյկը ընկղմելու վը-րայ ըլալով, նաւավարը տեղէն կը ցատկէ, բաճկոնը կը հանէ և պատօրինօք կը հարցնէ փիլիսոփա-յին։

— Լողալ գիտե՞ք տէր իմ։

— Ոչ։

— Լաւ, ուրեմն կը պատաս-խանէ նաւավարը, կեանքերնիդ ամբողջովին կորսուած կը համար-ուի, քանզի մակոյկն ընկղմելու վրայ է։

——

Ամէն բանաստեղծ սիրոյ տար-բեր մեկնութիւն մը տուած է, այնպէս որ անհնար եղած է տոյն ալլադիմի մեկնութեանց բաւսին մէջ որոշ գաղափար մը դոյացը-նել։ Այժմ չնորհիւ բնական դի-տութեանց յառաջադիմութեան այս խնդիրն ալ լիովին իւր լու-ծումն ստացած է, արդարեւ քի-միագէտ մը յետ մանրազնին վեր-լուծութեան գտած է թէ աերը կը բաղկանայ։

15 մաս ոսկիէ
3 » լաւ հմբաւէ և
2 » համակրութենէ։

——

ՕՐՈՒԱՆ ՁԱՇԱԿԸ

Գիտութեանց անաչառման ով-կէիանին մէջ դարուս երիտասար-դութիւնը երէք բան կը մշակէ։

Ա. Հարուստ աղկան մը հետ ծանօթութիւն հաստատել։

Բ. Պարտէզի մը շրջափակ պա-տին չափ բարձր փողպատ։

Գ. Պէխերը։

——

ՄԵՏԱՂՆԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐԱԿԱՆ ՑԱՏԿՈՒԹԻՒՆԸ

Աշխարհային յաջողութեան համար մարդ հետեւեալ չորս մե-տաղեայ յատկութեանց տէր ըլ-լալու է։

Արծաթեայ կանթեղ մը։
Պղնձեայ դեմք մը։
Երկաթեայ սիրտ մը։
ԱԻՆԱԼԻՄ

ՀՆԱՎՊ

(Մասալ)

—

(Շարունակութիւն)

Մ'եկը կայ, մէկը չկայ։

Ժամանակաւ մեծ ու դեր ազ-ուէս մը կայ եղեր։

Այս ազուէսը անժամանակ ծնած, պահ մը ժամանակով սը-նած և երբեմն ալ ժամանակով կրկրալէ և ինքզինքը քիչ շատ ա-սոր անոր ճանչցնելէ և քիչ մ'ալ կարեւորութիւն ստացած ըլալ կարծելէ, և այս միջոցին պատահած ահռելի փոթորիկնե-րու—այնպիսի փոթորիկներ, որոց սաստկութենէն մինչեւ իսկ մէկ քանի պատրիարքներ իրենց ա-թոռներէն վար գլորած են կը-սեն—դեմ կուրծք տալէ վերջ, ինչպէս կըլլայ, օր մ'ալ, քնա-ցած ատեն պատահած փոթորկի մը դեմ անպատրաստի գտնուած ըլալուն, փոթորկին սաստկու-թենէն յոգնս խլուելով կակսի օդին մէջ ասդին անդին տատանիլ։

Շատ զուարճալի էր ոմանց, իսկ տխրալի ոմանց, ազուէսին օ-դին մէջ ունեցած տեսարանը, չորս ոտքերը կախուած, պոչը գլորած, քիմքը ռնկած և երկու

ծակերուն իւրաքանչիւրը ։ գոմէշի մը աչքերուն չափ բացուած, լեզուն՝ կատուի մը պոչին չափ բերնէն դուրս կախուած, երկիւղէն ու սարսափէն աչքերը կրակ կարած, խեղճն . . կրակ կը ֆըշֆըշար . . կը ֆշֆշար և ինչ ըլլալիքը չը գիտնալով, անյոյս անյոյս մահուան միայն կսպասէր ։

Փոթորիկը դեռ կը շարունակէր և աղուէսին դիրքը փոխուած չէր · իր բարեկամներէն ոմանք կը մտածէին օգնութիւն մը հասցնել, սակայն ինչ ընէին ։ այս միջոցին խաղունջ մը գլուխը կեղեւէն դուրս հանած, երկու ականջները տնկած, կամաց մը ըսաւ միւսներուն ։

— ինչ հոգ կրնէք, անոր աղուէս կըսեն, դուք ո՛րչափ ալ հըներաք մտածէք, անոր չափ մտածել չէք կարող ։

Եւ արդարեւ խաղունջին ըսածը եկաւ ելաւ · օդին մէջ, խիստ բարձրէն, արծիւ մը կը թըչտէր, աղուէսը տեսաւ զան, սկսաւ խեղճ ու կրակ ողբալ և առ ինքն կոչել . . . արծիւը աղուէսին ողչանացն ու պաղատանացը չկրնալով դիմանալ, մէկէն մօտեցաւ անոր ու ըսաւ ։

— Օդին մէջ ի՞նչ բան ունիս · աղուէս եղբայր, մինչ վեռաւոր կենդանեաց կարգը դասեցար ։

— Ի՞նչ կըսես ։ բարեսիրտ արծիւ, ուրպարայի եկայ, մահս մօտալուտ է, կաղաչեմ, ազատէ զիս ։

Արծիւը քիչէն շատ հասկցաւ, իւր աջ թեւը աղուէսին ապատանարան ցուցուց, աղուէսը վրան տեղաւորուեցաւ և արծիւը սկսաւ ճամբայ առնել, աղուէսը կը ննդալ իւր ազատութեան եւ միանգամայն արծուին վրայ, բայց չէր գիտեր թէ ո՛ւր պիտի թռչէր նա ։

Արծիւը շատ գնաց քիչ գընաց և բարձր լեռներէն ալ անցնելով, վերջապէս գնաց իջաւ Մասիս լերան ստորոտը դտնուող ճահիճներէն մէկուն եզերքը և աղուէսը թողուց հոն ։

Ինչպէս կըսայ, աղուէսը արծուին վրայէն գետին ցատկած ատեն, պոչը ճահճին մէջ կը թաթխուի և կ՛ապականի, և հազիւ թէ ոտքը գետինը կը դնէ, կըսկսի աճապարանօք պոչը լղել մաքրելու համար · իսկ արծիւն, անքաղաքավարութիւն մը ըրած չըլլալու համար, կսպասէ, որ աղուէսն իրեն խօսք մը՝ չնորհակալութիւն կամ օրհնանք մը կուղղէ թերեւս, մինչդեռ նա՝ իր պոչը մաքրելու եռեւէն ինկած, բոլորովին մոռցած էր իւր ազատիչն ։

Խեղճ արծիւն՝ երկար ատեն սպասելէ վերջ, տեսնելով որ պարոն աղուէսն բնաւ ան տեղուանքը չէ և չարունակ իր գործին եռեւէն ինկած, դինքը բոլորովին մոռցած է, ինքնիրեն «վա՛տ, վա՛տ, վա՛տ» կանուանէ զան և իւր թեւերն բանալով կը բարձրանայ դէպ ի լեռան Մասիս, բոյն դնելու և ձու ածելու յարմար տեղ մը որոշելու նպատակաւ, իսկ աղուէսն՝ երկար ատեն պոչը լղելով մաքրելէ վերջ, անդամ մը չորս կողմը կը դիտէ և գլխէն անցածը մտաբերելով՝ աչքերը կը տնկէ դէպ ի երկինք գոչելով ։

— փառք քեզ Աստուած, յաղատեցա՛յ · · ,

Բայց խօսքը բերանը կը մընայ, որովհետեւ կը տեսնէ արծիւն, որ լեռան յարմար մի վայրը բոյն չինած ձու կածէր, անմիջապէս կը ճանչնայ զան, կը յիշէ որ նա եղաւ իր ազատարարն, և թէև նորան պարտէր իր կեանքն ։ իսկ միւս կողմէն աղ ուրդանը դղդացնէր իրեն թէ պատրաստ է, թէ վերջ պէտք է կերկուանք համար և թէ արծիւն ձուերն բանական պարարտ կեր մէկին

րեն համար · ի՞նչ ըներ խեղճ աղուէսն · եթէ ձուերն յափշտակելով իւր կոկորդը գոհացնէր, ապաւային դէմ ապերախտ գրաւուած պիտի ըլլար, իսկ եթէ ինայէր, որովայնը պարապ պիտի ձգար · · վերջապէս որոշումը կուտայ · գլուխը տնկած, աչքերն յարած կսպասէ արծուին հեռանալուն որ ձուերն յափշտակէ, միւս կողմէն ալ կը մտածէ, որ եթէ մինչեւ Մասիս լերան գագաթը երթալ յաջողի, արդեօք ուրիշ ո՛րչափ որսեր պիտի կարենայ գտնել ։

ԴԻՄԱԿ
(Շարունակելի)

ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ ՄԱՅՐ

—

ԹԱՏԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ԵՐԵՔ ՄԱՍ

ՄԱՍՆ ԵՐՐՈՐԴ

(Տեսարանն է Ցովսէփի տան մէկ խուցը Ցովսէփ ձեռքը նամակ մը բռնած, աթոռէն երեսով պատին կըսկսի) ։

Ցովսէփ վերջէն Սաթինիկ էլպիս

Ցովսէփ·—վերջապէս ահա մեծ դժբախտութիւն մը · · ես որ ըլլալիքը նախատեսելով, միշտ գաղտնի պահած էի աղջիկները ուշնենալս · · այնպէսքզի ճակատագիր · · պարոն Բարսեղ այս պարագային մէջ իրաւունք ունի · · բայց ինչպէս եղեր է որ Արմենակ աղջկանս հետ սիրային յարաբերութիւն հաստատեր է · այժմ ապրուստ մը ճարելու համար, ուրիշ գործ բնտռելու է · · պարոն Բարսեղ իմանալով իւր սըղուն աղջկանս սիրահարիլը, կարտաքսէ զիս, արդար է · · ես հիմա նորա աչքին առեւանգիչ մը կը համարուիմ, բայց վհատիլ պէտք չէ · · Մարդ ըլլանք · · ։

Սաթինիկ·—(երկար հետ տեսարան գալով) Հայր իմ · · ախոռը կերեւիս ինչ ունիս · · ։

Էլպիս.—Բարի լոյս հայր, այս առաւօտ մեզ համբուրելու հա-մար քիչ մը եւել սպասցուցինը զձեզ.

Յովէփ.— (ակնդէտ Սաթինկան նայելով) Ա,յսուհետեւ ալ գործ չունիմ.

Սաթինիկ.— ինչ երջանկութիւն հայր իմ ուրեմն ալ միշտ մեր քով պիտի ըլլաս.

Յովէփ.—Սաթինիկ, քու գէմ-քդդ ժոլդ պատկերը կը յիշեցնէ ինձ...

Սաթինիկ.—Որքան բարի ես հայր կը պահանջեմ որ միշտ երեսս նա-յես.

Յովէփ.—Բայց այդ նմանու-թիւնը գժբախտութեան մը նշա-նն է.. մեր բոլոր թշուառու-թեան պատճառը քու մայրդ ե-ղաւ... ինչպէս որ դու ալ նոր աղէտներու պատճառ եղար... առանց իմ գիտութեան Ազնուա-կը սիրեցիր...

Սաթինիկ.—(ձեռները գէպի հօրը երկարելով) Ներէ՛ հայր իմ...

Էլպիս.—Հաւատացէք հա՛յր քոյ-րըս անմեղ է...

Յովէփ.—Գիտեմ այդ. ես քոյ-րըդ չեմ մեղադրեր, այլ սովո-րութիւնը կամքատանեմ.. հայր մը որ սիրած է և կենացը չափ կը սիրէ իւր զաւակը, հա՛յր մը, որ զաւկին օրորոցին քով, գիշերն ի լոյս մաատանջութեամբ մտիկ կընէ նորա շնչառութեան կանո-նաւորութիւնը... հայր մը՝ որ վերջապէս իրաւունք ունի իւր աղջկան սրտին և իղձերուն ա-ռանգապահը լինել.. տարիներով հայր եղող մը կըսեմ, երկու օր-ուան սիրահարէ մը կը յաղթուի.. աղջիկ մը երեկուան սիրահա-րին, յօժարութեամբ կը նուիրէ սիրտ մը՝ մինչդեռ վաղեմի հօրն այդ սրտին գաղանիքն անգամ չը հաւատար.. երբ աղջիկ մը սիրահարած է, նորա հայրը ալ հայր ըլլալէ կը դադրի... չէք գիտեր թէ որքան ծանր վիշտ է այս, ճշմարիտ հօր մը սրտին.. սիրահար սիրտ մը ապեծուփ ծո-վու կը նմանի աղջիկներս. այն որ սիրով համակուած է, միշտ խո-րատեսուի մը պէտք ունի, արդ ձեր հասակի աղջկանց համար, հայրէ աւելի լաւագոյն Մէնտոր կրնա՞յ գտնուիլ.. և սակայն տա-վտրութիւնը, սիրոյ զգացման մա-սին, հօր և աղջկան մէջ այնպիսի պատուար մ՚եղած է, որ ամեն օր գառնագառն հետեւանքներն տեսնելոջիս հանդերձ՝ գարձ-եալ չեմ զբ օգտուիր.. ափսո՛ս, ես կը յուսայի թէ իմ աղջիկներս այս մասին բացառութիւն մը պի-տի ըլլան, այժմ կը տեսնեմ որ սխալեր եմ.

Սաթինիկ.—Հայր իմ, ներէ քու թշուառ աղիանդ, անիրաւ դըտ-նեցայ քու սիրոյդ դէմ.. ա-ւա՛ղ յիրաւի Մէնտորի մը պէտք ունէի, որպիս յաւերժներն որ սի-րելու սկսելէս ի վեր ինձ անսա-կաւ կը սիրէի՝ ձեզ և ձեր մայրը.. ա՜հ, ազատալի ճակա-տագիր.. օր մը գործէ ես քաչ-ուիլ մտածեցի, խելքս միտքս ձեր գաստիարակութեան գրաղիլ էր, այս գիտաւորութիւնս կնոջս յայտնեցի խիստ ուրախութեամբ ընդունեց խորհուրդս, քիչ օրէն Զուիցեր պիտի մեկնէինք.. բայց կի՛նա զիս կը խաբեր... օր մը՝ ոհ սոսկալի՛ օր, կինս բոլոր հա-րստութիւնս կողոպտելով, գը-րագրիս հետ անհետացաւ... ձեզ՝ խեղճ աղջիկներս երեսի վը-րայ թողլով... հիմա որ ամեն բան գիտէք, այսպիսի կին մը իրրեւ ձեր մայրն կընդունի՛ք.. այժմ ձեզ կ՚հարցնեմ սիրելի աղ-ջիկներս, մօր մը արբազան տիտ-ղոսը կրնա՞յ տրուիլ այսպիսի կո-ղոպտիչ և որդեծախ կնոջ մը (կոկոր արտասուել).

Սաթինիկ.—(նոյնպէս արտասուելով) Մեծա՜նձն հայր.. արդեօք օ՞ր-չափ վիշտ կրեցիր, յիրաւի, ա-նարժան էր այդ կինը ձեզ...

(Շարունակելի)

Յովէփ.—Դժբա՜ղդ աղջիկներս.. մօր մը յիշատակը այս, միշտ նուիրական պէտք է ըլլայ.. և ես այժմ տեսնելով ձեր եռանգն ու աւիւնը չէք գիտեր որ աստի-ճան կը հիանամ ձեր վրայ.. բայց այն կի՛նը որ ձեզ աշխարհ բերաւ, արժանի չէ ձեր սիրոյն.. մտիկ ըրէք աղջիկներս.. քաւ լեցի որ անձնական կրքէ մղեալ, ձեր սրտին սրբազան զգացումնե-րըն անդամահեմ... այդ զգա-ցումներով չէք կրնար երեւակա-յել թէ՝ որքան գեղեցիկ և վեհ կերեւիր աչքիս... բայց, այն կինը զոր դուք այնչափ եռանդ-եամբ ձեր մայրն անուանելու պատիւը կընէք, իմ և ձեր կար-ծանմանն և թշուառութեանը վիակ պատճառն եղաւ.. գուք դեռ պզտիկ էիք, ես այն ատեն հարուստ և երջանիկ էի.. ան-հուն սիրով կը սիրէի՝ ձեզ և ձեր մայրը.. ա՜հ, ազետալի ճակա-տագիր.. օր մը դործէ ես քաչ-ուիլ մտածեցի, խելքս միտքս ձեր գաստիարակութեան զբաղիլ էր, այս գիտաւորութիւնս կնոջս յայտնեցի խիստ ուրախութեամբ ընդունեց խորհուրդս, քիչ օրէն Զուիցեր պիտի մեկնէինք.. բայց կի՛նա զիս կը խաբեր... օր մը՝ ոհ սոսկալի՛ օր, կինս բոլոր հա-րստութիւնս կողոպտելով, գը-րագրիս հետ անհետացաւ... ձեզ՝ խեղճ աղջիկներս երեսի վը-րայ թողլով... հիմա որ ամեն բան գիտէք, այսպիսի կին մը իրրեւ ձեր մայրն կընդունի՛ք.. այժմ ձեզ կ՚հարցնեմ սիրելի աղ-ջիկներս, մօր մը արբազան տիտ-ղոսը կրնա՞յ տրուիլ այսպիսի կո-ղոպտիչ և որդեծախ կնոջ մը (կոկոր արտասուել).

Սաթինիկ.—(նոյնպէս արտասուելով) Մեծա՜նձն հայր.. արդեօք օ՞ր-չափ վիշտ կրեցիր, յիրաւի, ա-նարժան էր այդ կինը ձեզ...

(Շարունակելի)

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՑԵՏՈՄՍԻ

Լաւագոյն քառաձօնի վրայ ամէն լեզուաւ կը պատրաստուի իզին 100 հատը 10 դահեկն. պէտք ունեցողները պէտք է դիմեն Գ. Պաղտասարեան տպարան Յակոբեան խան Թիւ 13 Կ. Պոլիս։

ԷՄՄԷՔՃԻ ԽԱԹՈՒՆ

—

Մէզքիւր բոմանըն Լինճիտէն Քինճի ճիլոյնէ գառար Թոպ ու նէչր օլունուսղ ֆիրուխթ իսիմէքտէ օլըրղընաան, չայանր մրթաչէա օլան իշղու հիքեայէյի՝ օքուչանլարրմրզա Թավսիյէ իտեր, վէ արիկր ճիլոյերի տախի տէրտէսմը Թոպ ու նէչր օլտըղընը պէյան էյլէրիզ։

Պուհաան պէօյէ ասօնէ եապըլանլար իչիւն պէհէր ճիլոի 10 ղրուչ հիքեայէ Թէքմիլ օլտուքտան սօղրա պիր հիչոի 15 ղրուչ սամիըլըր։ Ասօնէ եապըլմաք իսթէյէն Գէյօղլու սօղրուտունտա Թոպսիմէ 65 նօմէրօ Մէճմուայը Ախսար մահթասընտա միւրաճաաթ էյլէմլէրի իչուն օլընըր։

ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ

ընդդէմ

Գիչէական, Գալղիական, Միզանցքաբորբոքային և այլ ափրոյիտեան հիւանդութեանց։

Հեղինակ.—Տօքթ. Սամուէլ Լա Մէսթ

Թարգմանեց Բ. . Պօղաճեան

գին 6 ղրչի

Կը գտնուի հեղինակէն և Պօղաճեան գըրատունն.

ԵԻԱ

կամ

ՈՒՂԵՑՈՑՑ

Իգական սեռի ժեւազիտութեան

Գալէնեէրեան էֆի սոյն ընտիր և օգտակար երկասիրութեան երկրորդ տեսրն ալ հրատարակուեցաւ։ Կը գտնուի հեղինակէն և իւր գրասենեակն ի Մահմուտ փաշա Եարըմճէսիտ խան վերի յարկ Թիւ 5։ Իւրաքանչիւր տետրի գինն է 5 գահեկան։

ԽԱՌՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ

Գրեց

ԿԻՐԱԿՈՍ Ս. ԳԱԶԱՆՃԵԱՆ

—

Սոյն գիրքով Գազանճեան էֆէնտի կը պատմէ իւր ուղեւորութիւնները ի Հայաստան, ի Սուրիա և ի ռուսական Հայաստան։

Պարունակութիւնն է հետաքրքրական տեղեկութիւններ և մասնաւոր դիտողութիւններ։

Կը ծախուի բոլոր Հայ գրավաճառաց քովերին 6 ղրուշ։

ՇԱՐԱՊ ՏԻՐՈՄՈՒ

Սըհհաթը պէտէնիյէէ գուվէթ վէրմէք իչին, իյի չարապընը Քէսիրիւնի Թէքմիլ Եվրոբա Թաստիք էթմիշլէր աիր. Փագաթ պիր Թաղըմ գայնանմըչ վէ եարմա չարապարընն տախի մադարըտաթը տէրքեար օլտուղընտան էյի վէ գայնանմամըչ, հէր նէվ Գարթալ վէ Պուրկոնեը չարապարը պէտաք իսթէյէն Գալաթա կէօմրիւկիւ գարշընընտա կէօչէ օղլու խանընտա 2 նօմէրօյու չարապ տէրտունա Քէչիրիք էթմէլէրինի Թավսիյէ էտէրիզ։

Ֆիյաթլար գայէթ էհվէն աիր։

Իչպու մահալէտ էն պէտա ճընալարտան՝ կէրեք չիչէ վէ կէրէք սանըրը՝ գօնէաք տախի սաթրըր։

ԶՕՃՈՒԿՎԱՐ ԻԶԻՆ

ՏԱԳԻԳԼՈՒՆՏ ԶԻՐԻԼԻՐ ՀԷՐ ՆԷՎԻ

ՖՕԹՕԿՐԱՖ ՐԷՈՒՄԼԷՐՒ

Դառն 20 օդպիր բոխչա 9

42 բէհիմ մինեօն 30 ղրուչ։

Ր. ԳԱՐԱԳԱՇԵԱՆ

677 Ն. Գուլէ Գալուսընտա Ն. 677

Մէզքիւր ֆօթօկրաֆխանէտէ ֆօթօկրաֆ ալաթ ու էտէվաթը տախի ֆիրուխթ օլունըպ, ուսուլի՝ մէճմանէյէ Թարիֆ խիւիր։

ՏԷՐ ԵԻ ՏՆՕՐՆԷՆ ԱՆՏՕՆ ՍԱՓՐԱԶԵՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ Ց. ՀԱՃԵԱՆ

ԲՕԼ ՖՕՅԱՃԵԱՆ

ԵԻԻՔՍԼԷՔ ԳԱԼՏԸՐԸՄՏԱ 30 ՆՈՒՄԷՐՕՅԱ

ԿԷՕՉԼԻ ՎԷ ՃԷՐՐԱՀԼԸՂԱ ՄԻԹԹԷՂԼԻԳ

Ա Լ Է Ա Թ Թ Ի Ի Ճ Ճ Ա Ր Ը

Մէզքիւր մաղազատա կէօզէ վէ ճէրրահլըղա միւթէալիգ էնվայի ալէաթ ու էտէվաթ մէվճուտ տըր։

Էզճիւմլէ, եումուշագ վէ սէրթ լասթիգտէյն (գաուչուտան) մատմուլ մէվատտը միւխթէլիֆէ, գասըգ պաղարը, էնվաի չիրինկալար, էլէքթրիք մաքինալարը, միզան իւլ հավա (պարօմէթր), միզան իւլ հարարէ (թէրմօմէթր) վէ էյի ճինս կէօզլիւքլէր պուլընմագտա տըր։

Մ. Բօլ Ֆօյաճեան՝ հէր նէվ սըքտարըչաթ վէ թամիրաթը էհվէն Ֆիյաթ իլէ իճրա վէ տէրէօհտէ իտէր։